

PARAULA I VIDA

La família, una esperança

Entre els esdeveniments religiosos d'aquest any voldria comentar-ne un que té una especial actualitat i diria que fins i tot urgència. Del 30 de maig al 3 de juny tindrà lloc a la ciutat de Milà la VII Trobada Mundial de les Famílies, amb la presència del Sant Pare i versarà sobre «La família: el treball i la festa». Invito les famílies —i en especial els membres dels moviments cristians d'espiritualitat matrimonial i familiar— a unir-se espiritualment a aquesta Trobada i, si poden, també a participar-hi.

La Delegació diocesana de Pastoral Familiar ha editat un llibre, en català i castellà, que inclou la carta de Benet XVI presentant aquest esdeveniment i l'esquema —molt complet— per a trobades prèvies de grups matrimonials. Són deu «catequesis» que inclouen diversos moments, per tal d'escoltar una lectura de la Bíblia, dels documents de l'Església referents al matrimoni i a la família, també alguns testimonis dels presents per acabar amb un temps de pregària. Recomano vivament utilitzar aquesta eina per preparar i, ja des d'ara, treure bons fruits de la Trobada de Milà. També estic segur que l'Arquebisbat de Barcelona es farà present a la propera Trobada de les famílies amb una bona representació, que, si a Déu plau, espero tenir el goig d'acompanyar.

Portada del llibre editat per la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar de Barcelona

L'Església actual viu una gran preocupació per la manera de transmetre la fe cristiana als homes i les dones d'avui. «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana» serà el tema que Benet XVI ha proposat per al Sínode dels bisbes que es reunirà a Roma del 7 al 28 del proper octubre. A Barcelona, a més a més, tindrem la celebració de l'anomenada «Missió Metròpolis» i d'una sessió de l'«Atri dels gentils», iniciatives, totes dues, que s'inscriuen clarament en una acció pastoral evangelitzadora i missionera. Tindrem ocasió de parlar-ne properament.

Avui voldria recordar, amb paraules del mateix Benet XVI, la importància de la família en la transmissió de la fe. El Concili Vaticà II va definir el matrimoni i la família com a «comunitat de vida i amor». I Benet XVI, en les paraules que dirigí el passat dia primer de desembre als participants en l'assemblea plenària del Pontifici Consell per a la Família —que és com el ministeri de la família de l'Església— els va dir que «la nova evangelització depèn en gran part d'aquesta església domèstica».

«La família fundada en el sagrament del matrimoni —va dir el Sant Pare— és una actuació particular de l'Església, comunitat salvada i salvadora, evangelitzada i evangelitzadora. Com l'Església, la família està cridada a acollir, irradiar i manifestar en el món l'amor i la presència de Crist.»

L'acollida i la transmissió de la fe —la vida en el Crist— es viuen en la família en la dedicació recíproca dels esposos i en la procreació generosa i responsable, en la cura i en l'educació dels fills, en el treball —si té la sort de tenir-lo— i en les relacions socials, també en el compromís social i en l'atenció als més necessitats. En aquest temps d'una crisi econòmica forta i llarga, no hi ha dubte que les famílies són un factor decisiu en el manteniment de la cohesió social. És aquesta una realitat reconeguda, avui, per tots els observadors.

És particularment important la missió de les famílies cristianes en àmbits com l'acolliment de la vida, l'educació dels fills en l'amor, la preparació dels promesos per a la vida matrimonial, l'acompanyament dels esposos, especialment de les parelles joves, i l'acció pastoral per a les altres famílies. Em plau deixar constància del fet que, especialment entre nosaltres, són molts els qui treballen en favor de la família, tant amb el testimoni de vida com en la participació en les activitats pastorals de l'Església.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Celebració de la Setmana de la Família

La foto correspon a la missa de les famílies que el cardenal arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, presidí a la basílica de la Sagrada Família el diumenge 18 del passat desembre. Al final de la celebració, el cardenal va convidar les nombroses famílies presents a la celebració que tindrà lloc a la mateixa basílica el diumenge 25 de març de 2012, en els actes de la Setmana de la Família que, del 19 al 25 del proper mes de març, es portarà a cap a totes les diòcesis de Catalunya. Durant la setmana es faran activitats encaminades a donar a conèixer la VII Trobada Mundial de les Famílies, que Benet XVI presidirà a Milà del 30 de maig al 3 de juny d'aquest any, a la qual hi participarà una representació de la nostra arxidiòcesi.

JORNADA DE MANS UNIDES

53 campanyes: mans unides per la vida

Atotom ens preocupa la salut, sobretot quan la perdem, quan correm el risc de perdre-la o quan som conscients de com es va deteriorant. Els que se senten més plens de vida i de força física sovint viuen aliens al valor real del que tenen i no mesuren els riscos o la possibilitat de perdre-la.

És la salut un dret del qual tots gaudim? Desgraciadament, no. El 2015 acaba el termini per acomplir els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM), entre els quals n'hi ha tres que se centren en la salut: reduir la mortalitat infantil, millorar la salut materna i combatre el VIH/sida, la malària i altres malalties. En aquests anys s'han fet alguns avanços, però no són suficients. Falta la voluntat real dels governs de considerar els ODM com una prioritat política i realitzar les inversions econòmiques necessàries.

A més, hi ha malalties oblidades. Ni els governs, ni les indústries farmacèutiques se n'ocupen. Treballar pels qui les pateixen no sol ser econòmicament rendible i l'èxit no sempre està garantit, perquè depèn de factors estretament relacionats amb la desnutrició, la misèria, la manca de serveis higiènics...

Es podria dir que ens hem acostumat a conivir amb la fatalitat que hi ha ma-

lalties de rics i malalties de pobres i que aquesta mentalitat és font de greus injustícies. La insensibilitat davant el patiment dels altres ha de ser superada mitjançant la informació, la formació de la consciència i la responsabilitat social.

El dret a la salut no és una qüestió exclusivament mèdica; qualsevol èxit mèdic pot ser inútil si no està garantint una millora de les condicions de vida. Cal fer possible que tothom visqui en un entorn saludable, disposi dels aliments i l'aigua necessària, compti amb un sistema sanitari bàsic que proporcioni atenció estable, tingui garantit l'accés a les vacunes, etc.

Les polítiques de despesa sanitària són insuficients, i fins i tot poden produir resultats contraris als desitjats, si no estan orientades a l'atenció i a la defensa integral de la vida.

Mans Unides dona suport i acompanya nombrosos projectes sanitaris basats en una visió integral de la promoció de la salut, conscients que només així podem defensar realment la persona, la dignitat sagrada de la qual no disminueix pel fet d'emmalaltir.

Delegacions catalanes de Mans Unides

Una dita del beat Joan XXIII

S'escau aquest any el cinquantè aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II, acte celebrat el dia 11 d'octubre de 1961 i presidit pel Papa Joan XXIII. Heus ací una sentència seva al final de la vida.

«A l'hora dels adéus o del «a reveure», recordo tot el que val més en la vida: Jesucrist beneït, la seva santa Església, el seu Evangeli i, de l'Evangeli de Jesús, la bondat suau i benigna, activa i pacient, invencible i victoriosa. No busco la glòria d'aquest món, l'espero en l'altre.»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat».

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dóna bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballo a difondre l'evangelí, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dóna el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Habló Job diciendo: «El hombre está en la tierra cumpliendo un servicio, sus días son los de un jornalero. Como el esclavo, suspira por la sombra, como el jornalero, aguarda el salario. Mi herencia son meses baldíos, me asignan noches de fatiga; al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré?»

Se alarga la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Mis días corren más que la lanzadera, y se consumen sin esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, y que mis ojos no verán más la dicha».

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces,

¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y hago todo esto por el Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús y sus discípulos de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, y se lo dijeron. Jesús se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar.

Se levantó de madrugada, se marchó al descampado y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca.» Él les respondió: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido.» Así recorrió toda Galilea, predicando en las sinagogas y expulsando los demonios.

Jesús guareix la sogra de Pere. Miniatura del Missal Rico de Cisneros. Biblioteca Nacional (Madrid)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Re 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56 ■ **dimarts**: 1Re 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13 ■ **dimecres**: 1Re 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23 ■ **dijous**: 1Re 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30 □ **divendres**: 1Re 11,29-32;12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37 ■ **dissabte**: 1Re 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10 ■ **diumenge** vinent, VI de durant l'any (lit. hores 2a setm.) (■ Barcelona): Lv 13,1-2.44-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45.

Marc ens presenta avui una jornada de Jesús a Cafarnaüm. En sortir de la sinagoga, Jesús va a casa de Simó i Andreu. Allà guareix la sogra de Simó que està malalta. Ve després el dinar. Al captard s'aplega davant de la casa tota la gent de la ciutat, amb els malalts i endimoniats. Jesús guareix molts malalts i treu molts dimonis. És un dia model: Jesús actua enmig del poble, en espais profans, com ara la casa de Pere. Allà guareix, allà menja, allà s'aplega la multitud... És l'espai ordinari de l'actuació de Jesús.

L'endemà, de bon matí, Jesús se'n va tot sol a pregar. Vet aquí una notícia senzilla i sense cap èmfasi

especial. Tanmateix, és una referència veritablement rellevant, precisament perquè és la notícia d'una activitat ordinària de Jesús. Els evangelis presenten nombroses referències a la pregària de Jesús. Segons Lluc, la pregària de Jesús l'acompanya en els moments més importants de la seva vida: baptisme, elecció dels apòstols, transfiguració, abans de l'ensenyament del parenostre, a l'hort de Getsemaní, en el moment de morir. Aquestes referències deixen entreveure la font de la confiança inusitada de Jesús en aquell qui gosa anomenar Pare (Abbà, cf. Mc 14,36).

Difícilment es pot entendre la vida de Jesús si no comptem amb un es-

pai de pregària i de discerniment, és a dir, sense aquest nucli d'intimitat i de confiança en Déu. Aquí hi ha la font de la seva gosadia i de la seva llibertat. Al cap i a la fi, la vida de Jesús va ser un constant discerniment, no es va emmotllar a un esquema fet i pastat. Va ser l'herald del Regne de Déu, no el protagonista del seu ensenyament. Un regne que feia present la bondat i la benivolència de Déu envers tothom, especialment els menys afavorits, els més allunyats, els més desgraciats. En una paraula, feia palès un Déu magnànim i proper a tothom. Però ho va haver de discernir cada dia.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

6. Tot el ser de Jesús és missió

Tornem encara al nostre text de Marc. Jesús escollí els dotze amb una doble intenció: «perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar». Han d'estar amb ell perquè així el coneixin, per arribar a tenir d'ell aquell coneixement que la «gent» seria incapaç de captar de fora, i no podria descobrir la seva singularitat.

Els dotze han d'estar amb ell perquè reconeixin Jesús en la seva unitat amb el Pare i així puguin donar testimoni del seu misteri. Com dirà més tard Pere en l'elecció de Maties, cal que el nou apòstol sigui «un d'aquests homes que ens acompanyaren durant tot el temps que Jesús visqué entre nosaltres» (Ac 1,21s). Cal que els dotze, des de l'exterior, arribin a una comunitat interior amb Jesús.

Al mateix temps, estan amb ell, a fi de poder ser un dia enviats seus, «apòstols» que portin al món el seu

missatge; primer a les ovelles perdudes de la casa d'Israel, després «fins a l'extrem de la terra» (Ac 1,8).

Sembla que estar amb ell i ser enviats seus són coses que s'excloïn, però és clar que van juntes. Han d'aprendre a estar amb ell, a fi que també estiguin amb ell fins a l'extrem de la terra. Aquest estar amb ell ja porta la dinàmica de la missió, ja que tot el ser de Jesús és missió.

El primer encàrrec que reben és predicar als homes la llum de la paraula, donar-los el missatge de Jesús. Els apòstols són en primer terme evangelistes; com Jesús mateix, anuncien el regne de Déu i apleguen els homes a formar part de la nova família de Déu. Però aquesta predicació no és de cap manera només paraula, no és només instrucció. És esdeveniment, com Jesús mateix ho és, paraula de Déu en persona. Quan els apòstols prediquen, menen a Jesús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Madres de bondad y de bien

Se llamaba Inés Verdejo. Hizo de madre toda su vida a niños y niñas huérfanos desamparados. Pertenecía a las religiosas Madres de los Desamparados y San José de la Montaña. Están en Barcelona desde 1886. Ellas acogen, miman, cuidan y forman —como madres— a más de cien niños y niñas, huérfanos desamparados, en siete hogares dentro del recinto del Santuario de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona. Le pregunté: «Madre Inés: ¿qué casos recordará siempre?». Dijo:

—«Un matrimonio tenía dos niños de 4 y 2 años. La esposa padecía un cáncer y estaba embarazada de 8 meses. No podían operarla. Una cesárea salvó a la niña aunque necesitó de una incubadora. El esposo, llorando, nos pidió ayuda para sus dos niños. Nos los llevamos a casa. La niña, al salir del hospital, también vino a nuestro hogar. Su madre, casi sin voz, me dijo: “Cuiden de mis niños y de Rocío. ¡Con las ganas que yo tenía de una niña...!” Murió al domingo siguiente.»

—«Era un 24 de diciembre. En la puerta de la iglesia de Sant Josep de la Muntanya nos dejaron un paquete. Dentro había una niña pequeña, muy raquítica. Las 36 hermanas nos volcamos con todo el cariño hacia ella. Al cabo de dos años un matrimonio la adoptó.»

Hace un mes, madre Inés ha sido traspasada a la Vida eterna. Como escribía san Juan de la Cruz: «Al final de la vida, se nos juzgará de amor».

J. M. Alimbau

(*La Madre*. Col. Ayuda personal, Ed. Claret)

SANTORAL

5. ✠ Diumenge V de durant l'any. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. Dilluns. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. Dimarts. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. Dimecres. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. Dijous. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. Divendres. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. Dissabte. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabiella (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Jesús nos lleva junto a los que sufren

Cuando Jesús atrae o llama a sus primeros seguidores, ¿sabéis donde los lleva en primer lugar? ¡A una boda en Caná! ¿Por qué? Porque «el reino de Dios es

como un banquete de bodas». Una boda es un signo de amor, de unidad, de paz, de fecundidad, donde un varón y una mujer se hacen una sola carne. No todos estamos llamados a contraer matrimonio, pero todos estamos llamados al banquete de bodas del Cordero tal como se describe en el libro del Apocalipsis. En Caná el agua se transforma en vino. Nuestra humanidad está llamada a ser transformada por Dios; nuestros corazones de piedra en corazones de carne.

Después de esto, Jesús no lleva a sus seguidores a una escuela de aprendizaje, sino junto a las personas que sufren. Les revela la compasión de su propio corazón hacia los pobres, los rotos, los oprimidos, y cómo él viene a traerles vida y esperanza: una buena nueva.

Los lleva primero junto a una mujer marginada, de otra religión y otro grupo étnico, una mujer de mala reputación, que está sola y aislada y se siente culpable; ha vivido ya con cinco hombres diferentes. Después se encuentran con un padre angustiado, aplastado por el dolor; su hijo pequeño se está muriendo.

A continuación van al hospital psiquiátrico local, la piscina de Betesda, donde «había multitud de enfermos: ciegos, cojos y paralíticos». He visitado muchos lugares como este en nuestro mundo; son los lugares donde están todas las personas no deseadas y rechazadas. Me conmueve el hecho de que sea este uno de los primeros lugares a los que Jesús lleva a sus discípulos, de modo que puedan encontrarse con personas que están rotas y descubran cómo las ve Él, cómo está cerca de ellas y las ama. Y los discípulos empiezan a experimentar cómo sus corazones se abren compasivamente.

Jean Vanier

(*Escritos esenciales*, Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

JOSEP OTÓN

Ressorgiment de l'espiritualitat

L'obra *El reencantament postmodern*, una anàlisi del ressorgiment de l'espiritualitat que s'està produint en diversos àmbits de la vida social, ha estat guardonada amb el XXII Premi Joan Maragall, que atorga la Fundació Joan Maragall (FJM) a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. El seu autor, Josep Otón, és el doctor en història, catedràtic d'ensenyament secundari i professor a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB). El llibre està pensat per a tothom que vulgui conèixer aquest nou context religiós i, en particular, «per als creients que se sentin interpel·lats pel ressorgiment de l'espiritualitat i cerquin criteris de discerniment per interpretar aquesta nova situació», afirma Josep Otón.

Per què s'està produint un ressorgiment de l'espiritualitat?

D'una banda és una reacció a la fredor d'un excessiu racionalisme que duu a la recerca d'altres dimensions de la persona. I, d'una altra, és una conseqüència del contacte amb altres cultures que no han viscut l'eclipsi del sagrat. Es caracteritza per l'èmfasi en una experiència personal articulada a través de continguts religiosos diversos que estan a l'abast gràcies a la globalització.

Quin és l'objectiu del treball?

El treball pretén superar estereotips i analitzar en profunditat els nous fenòmens religiosos per poder establir les bases d'un diàleg necessari, ja que la religió i l'espiritualitat tornen a ser un tema fonamental per a la convivència en la nostra societat.

Com s'estructura?

El treball combina la descripció dels fenòmens amb la seva interpretació a partir de l'anàlisi des de diferents perspectives. Està estructurat en cinc grans blocs: *La sintaxi del sagrat*, capítol introductor que planteja també el procés de desencantament del món i el seu posterior reencantament; *L'espiritualitat cosmopolita* dibuixa el mapa de les «noves religiositats»; *Els orfes de Déu* aprofundeix en l'anàlisi d'aquests fenòmens; *De la coexistència a la convivència* proposa les bases per a un diàleg fecund entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat; i *La pluralitat original* és una reflexió sobre els textos bíblics referents a l'origen de l'Església primitiva, amb paral·lelismes amb la situació actual.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

Solemnitat de santa Eulàlia a la catedral de Barcelona

El diumenge 12 de febrer se celebra la solemnitat de Santa Eulàlia, verge i màrtir, patrona de la ciutat de Barcelona i cotitular de la Catedral.

Ho celebrarem amb els actes següents:

10 h Cant de Laudes a la Cripta, després, cant dels goigs.

10.30 h Missa Conventual a l'altar Major. Canta el Cor de Cambra *Francisc Valls*.

La Cripta romandrà oberta després de les misses del matí, de 14 a 17.15 h.

Les Eulàlies es poden apuntar al llibre d'or de la Catedral.

Horari de misses: 9, 10.30, 12, 13, 18 i 19 h, a l'altar Major.

Durant les misses es podrà venerar la imatge de santa Eulàlia, en un altar al claustre, entrant per la porta del carrer del Bisbe.

ACTES I CONFERÈNCIES

Trobada del Grup Hineni. Adreçat a joves entre 18 i 28 anys que volen discernir què els demana Déu en la seva vida. Es fa cada primer diumenge de mes de 17.30 a 20.30 h. La primera és avui diumenge 5 de febrer sobre «Déu té un projecte per a cadascú i el crida: la vocació en la Bíblia». A l'edifici Balmesiana (c/ Duran i Bas 7-9), prèvia inscripció que es fa després d'una trobada personal. Inscripció: Obra d'Exercicis Parroquials <http://www.obraexercicis.org/> de dill. a div. (10-13 h).

Estació d'enllaç. Trobada mensual per a joves. «La solidaritat en un CLIPmetratge: El teu punt de vista per fer canviar el món». Mostra de curts de «Mans Unides». Divendres 10 febrer (21 h) al Casal Lloïla (c/ Balmes 138). Organitza Delegació Pastoral de Joventut (t. 934 121 551).

Associació CIC (Via Augusta 228 baix). Dues conferències per Antoni Bentué, professor de la Universitat catòlica de Santiago de Xile. «Espiritualitat de Jesús reflectida en les Paràboles del Regne. Proximitat de Déu al cor humà», dilluns 6 febrer (17 h) i «La espiritualitat de Jesús reflectida en les Paràboles del Regne. El Judici final», dilluns 13 (17 h).

Constitució de l'associació Rosa Deulofeu

Un grup de familiars i amics han constituït a Barcelona l'associació Rosa Deulofeu. Les principals finalitats de l'entitat són:

- Tractar d'estendre el missatge de l'Evangeli i l'ideal del seguiment de Jesús a partir de l'experiència de vida de la cristiana exemplar que fou Rosa Deulofeu.
- Fomentar la continuïtat de la seva labor evangelitzadora i pastoral, especialment entre la joventut i amb una atenció preferent pels més pobres i marginats.
- Estudiar, aprofundir i donar a conèixer la seva vida, obra i pensament. Conservar la seva memòria i impulsar-ne el procés de beatificació i de canonització.
- El procés de beatificació de Rosa Deulofeu, per decisió del cardenal Lluís Martínez Sistach, està obert a l'arquebisbat de Barcelona. El vicepostulador d'aquesta causa és el religiós Germà Mariano Santamaria, que té el despatx al carrer Rivadeneyra 6, 2n (Casa de l'Església), 08002 Barcelona, t. 933 019 354. c/e: causarosadeulofeu@arqbcn.cast. Es prega a les persones que obtinguin Favors per la intercessió de la Rosa, que ho vulguin comunicar al vicepostulador.
- S'ha publicat aquests dies la quarta edició del llibre *Rosa, el somriure de la fe*, del qual publiquem la portada. Recull els escrits autobiogràfics i altres. El llibre té 188 pàgines, amb un pròleg del cardenal Martínez Sistach i una presentació del pare de la Rosa, Joan Deulofeu Hortal. Editat per la Fundació Obra Cultural (c/ Roger de Llúria 4, 08010 Barcelona).

Missa pels difunts de la diòcesi de Barcelona de l'any 2011. Dia 9 febrer (19.30 h), a la basílica de Sta. Maria del Mar, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach. Serà retransmesa en directe per Ràdio Estel, per gentileza de Serveis Funeraris de Barcelona-Grup Mémora.

Devoció dels «Set Diumenges de Sant Josep». Tots els diumenges, del 5 de febrer al 18 de març (19 h) al Santuari de St. Josep de la Muntanya, amb Mn. Francesc Prieto.

CURSETS

Curset d'animadors: «Com anunciar l'Evangeli als joves». Organitzat per la Delegació de Pastoral de Joves, a la parròquia de Santa Anna, dies 11 i 12 de febrer: «Centinelles del matí» (www.sentinelledelmatino.org), una iniciativa de nova evangelització provinent d'Itàlia; xerrada «Espiritualitat dels joves», amb Josep Otón; tallers per «l'Any de la fe» (youcat); «Com treballar la Bíblia amb joves», amb Quique Fernández, de l'Escola d'animadors bíblics; i «Reflexionar la fe a partir del cinema», amb Mn. Peio Sánchez. Mes informació: t. 934 121 551 i 933 011 277, delejoventut@arqbcn.com, www.delejoventut.com.

Diplomatura i llicenciatura en Ciències Religioses per Internet a l'ISCREB. Des-

prés de cursar el batxillerat/diplomatura, l'alumne pot, amb dos cursos més, obtenir la llicenciatura en Ciències Religioses, especialitat en Identitat Cristiana i Diàleg. Virtual: Matrícula oberta del 6 al 14 de febrer. Informació: de dill. a div. (17-21 h), (c/ Diputació, 231, t. 934 541 963), www.iscreb.org secretaria@iscreb.org.

Aules d'Història Eclesiàstica de Catalunya. La Biblioteca Balmes ofereix uns cursos que ens acosten a la història de l'Església. Dia 9 febrer (19 h), «Emperador cristià i emperador pagà: imatge i representació (religió i política a l'Imperi Bizantí als s. iv i v)», amb Pau Valdés. Curs reconegut com assignatura optativa per la FTC (15 h), (c/ Duran i Bas 9).

Casal Sant Martí (Campelles - Ripollès, t. 972 727 288). Dissabte 11 febrer Aula oberta «Viure a ple pulmó». Dies 11-12: Curset «Psicologia i Espiritualitat», a càrrec de Miquel Barcos.

EXERCICIS I RECESSOS

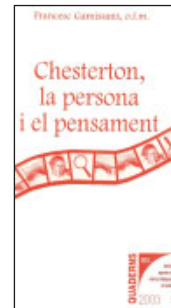
Quaranta hores d'immersió ignasiana. Conèixer els principals «llocs sants» ignasians de Manresa i pregar, amb l'ajuda de Pere Borràs i Francesc Riera, jesuïtes. Del 18 febrer (11 h) al 19 (16 h). Inscripcions: recepicio@covamanresa.cat, t. 938 720 422.

BREUS

Delegació de Pastoral Universitària. Dissabte 14 de gener s'inicià el XVè Cicle de concerts de Cors i Orquestres Universitàries organitzat conjuntament per la Delegació de Pastoral Universitària i les diferents universitats de l'àrea metropolitana de Barcelona. Informació: www.universitaties.cat.

LLIBRES

Quaderns de l'IREL. Ens plau deixar constància d'aquesta col·lecció, dirigida per Mn. Ramon Prat i publicada per l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL), en col·laboració amb la Universitat de Lleida, l'Institut d'Estudis Ilerdencs i la Fundació Joan Maragall de Barcelona. Publiquem la portada dels dos quaderns que ha publicat el religiós franciscà i periodista P. Francesc Gamissans sobre *Chesterton, la persona i el pensament* (n. 9) i sobre *Joan XXIII, paradigma de bondat i de pau* (n. 13). L'adreça de l'IREL, és: c/ Canonge Brugulat, 22 / 25003 Lleida / www.irelleida.org.

Chiara d'Assís, pel P. Francesc Gamissans. És la primera biografia escrita en català sobre santa Clara, companya de sant Francesc en l'aventura franciscana, i fundadora de l'Orde de les Clarisses. És una nova obra del P. Francesc Gamissans, franciscà, escriptor i periodista, un gran divulgador al nostre país de la primitiva literatura franciscana. El llibre, escrit amb motiu del vuitè centenari de la fundació de les Filles de Santa Clara (1211-2011), té 150 pàgines. Publicat per Pagès Editors, de Lleida.

PALABRA Y VIDA

La familia, una esperanza

Entre los acontecimientos religiosos de este año quisiera comentar uno que tiene especial actualidad e, incluso, urgencia. Del 30 de mayo al 3 de junio tendrá lugar en la ciudad de Milán el VII Encuentro Mundial de las Familias, con la presencia del Papa, y versará sobre «La Familia: el trabajo y la fiesta». Invito a las familias —y en especial a los miembros de los movimientos cristianos de espiritualidad matrimonial y familiar— a unirse espiritualmente a este Encuentro y, si pueden, a participar en él.

La Delegación diocesana de Pastoral Familiar ha editado un libro, en castellano y en catalán, que incluye la carta de Benedicto XVI presentando este acontecimiento y el esquema —muy completo— para encuentros previos de grupos matrimoniales. Son diez «catequesis» que incluyen diversos momentos, para poder escuchar un fragmento bíblico, documentos de la Iglesia referentes al matrimonio y a la familia, y también algunos testimonios de los presentes para acabar con un tiempo dedicado a la oración. Recomiendo encarecidamente el uso de esta herramienta para preparar el Encuentro de Milán y sacar ya desde ahora buenos frutos de él. Estoy seguro de que el Arzobispado de Barcelona estará ampliamente presente en el próximo Encuentro de

las familias y, si Dios quiere, espero poder acompañarlo.

La Iglesia actual vive una gran preocupación por la manera de transmitir la fe cristiana a los hombres y mujeres de hoy. «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana» es el tema que Benedicto XVI ha propuesto para el Sínodo de Obispos que se reunirá en Roma del 7 al 28 del próximo octubre. Además, en Barcelona celebraremos la llamada «Misión Metrópolis» y una sesión del «Atrio de los gentiles». Ambas iniciativas se inscriben claramente en una acción pastoral evangelizadora y misionera. Hablaremos de ello próximamente.

Hoy quisiera recordar, con palabras del propio Benedicto XVI, la importancia de la familia en la transmisión de la fe. El Concilio Vaticano II definió el matrimonio y la familia como «comunidad de vida y de amor». Y Benedicto XVI, en las palabras dirigidas el pasado uno de diciembre a los participantes en la asamblea plenaria del Consejo Pontificio para la Familia —que es como el ministerio de la familia de la Iglesia— les dijo que «la nueva evangelización depende en gran parte de esta iglesia doméstica».

«La familia fundada en el sacramento del matrimonio —dijo el Santo Padre— es una actuación particular de la Iglesia, comunidad salvada y salvadora,

evangelizada y evangelizadora. Como la Iglesia, la familia está llamada a acoger, irradiar y manifestar en el mundo el amor y la presencia de Cristo.»

La acogida y la transmisión de la fe —la vida en Jesucristo— se viven en la familia en la dedicación recíproca de los esposos y en la procreación generosa y responsable, en el cuidado y la educación de los hijos, en el trabajo —quien lo tiene— y en las relaciones sociales, también en el compromiso social y en la atención a los más necesitados. En este tiempo de crisis económica fuerte y larga, no cabe duda de que las familias son un factor decisivo en el mantenimiento de la cohesión social. Esto es algo reconocido hoy por todos los observadores.

Es de particular importancia la misión de las familias cristianas en ámbitos como la acogida de la vida, la educación de los hijos en el amor, la preparación de los prometidos para la vida matrimonial, el acompañamiento de los esposos, en especial de las parejas jóvenes, y la acción pastoral para las demás familias. Me complace constatar el hecho de que, especialmente entre nosotros, son muchos los que trabajan en favor de la familia, tanto con el testimonio de su vida como participando en las actividades pastorales de la Iglesia.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona